

[Anders Andersen.]

dere situationen ud fra den øjeblikkelige stilling, når forholdene viser, at de forudsigelser, landbruget hidtil er kommet med på disse områder, er slået til. Jeg frygter, men jeg ønsker det ikke, at de også vil slå til over for de to meget vigtige områder, som nu kommer ind under landbrugsordningerne. Jeg henstiller alligevel til regeringen, at man tager disse problemer op til meget nøje overvejelse, til meget alvorlig overvejelse, inden skaden er sket.

Axel Kristensen: Jeg vil i det, jeg siger her, gå ud fra, at de forskellige synspunkter, der er fremført, alle fremføres ud fra ønsket om at gavne Danmark. Vi tillægger ikke modstandere eller dem, der har andre meninger, end vi har, onde motiver, og derfor må det være muligt at få en rent saglig diskussion om, hvad de forskellige ting betyder.

Jeg er af den opfattelse, at betydende industrielle folks standpunkter er forkerte, og jeg vil gerne sige hvorfor. Jeg er enig i, at dansk industris fremtid må være knyttet til en specialisering og til at fremstille specialvarer af høj kvalitet, men dertil kræves et stort marked, og hvis vi er udelukket fra dette store marked, kan denne specialisering ikke finde sted. Når vi står uden for fællesmarkedet, kan vi altså ikke foretage specialisering eller dygtiggøre os i det omfang, det ville være nyttigt. Vi har ikke nogen beskyttelse ved at stå udenfor, som folk tror, for det første fordi med udtagelse af ret få varer er den danske beskyttelsestold ikke høj; den er i hvert fald i intet tilfælde, så vidt jeg ved, så høj, at den er større end omkostningsprocenterne ved en produktion. Når man så har konkurrencen fra fællesmarkedet, der kan specialisere sig og bruge de bedste produktionsmidler og har et stort marked at sælge i, hvor de kan få dækning for disse omkostninger, så vil vi opleve, at i Danmark sælges varerne således, at eksportørerne fra disse lande betaler tolden.

Vi har i dag hørt den højtærede udenrigsminister sige, at vi havde vundet, jeg kan ikke huske, om det var 70 eller 80 mill. kr., men det er ligegyldigt, ved de toldlettelser, vi havde fået i England, og det vil altså sige, at den højtærede udenrigsminister me-

ner, at når det er Danmark, der eksporterer landbrugsvarer, så betaler vi tolden. Og det er også det, der ville ske, hvis fællesmarkedet sælger til Danmark og ikke kan få den fulde pris, så sælger de uden fuld omkostningsdækning, og derfor har dansk industri ganske den samme konkurrence, hvis vi står udenfor, som hvis vi står indenfor.

Jeg har engang overværet et møde i Ålborg med den højtærede udenrigsminister, og dagen efter gik jeg hen og sagde til ham, at han var steget stærkt i min agtelse. Under en diskussion med det ærede medlem hr. Aksel Larsen om, hvad en indtræden i fællesmarkedet ville betyde, sagde det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at efter chokrapporten skulle 20 pct. af dansk industri gå under, og der ville blive stor arbejdsløshed. Den højtærede udenrigsminister svarede, at det troede han ikke, for vi havde oplevet, at da Erik Eriksens regering i begyndelsen af 50'erne liberaliserede tekstilindustrien, produkter og import på dette område, havde man fra socialdemokratiets side ventet, at det skulle ødelægge den danske tekstilindustri. Det troede vi, sagde den højtærede udenrigsminister, men det viste sig, at vi fik uret, fordi konkurrencen ganske vist nedsatte beskæftigelsen midlertidigt i tekstilindustrien, men på det tidspunkt, vi talte sammen, havde Danmark opnået en eksport på, jeg kan ikke huske, om det var 200 eller 300 mill. kr.

Det var modig tale, men det var rigtig tale, og derfor ønsker jeg at sige, at jeg er helt overbevist om, at Danmarks industri vil få samme konkurrence, hvad enten vi er udenfor eller indenfor.

Det er lige så evident, at dansk landbrug, når vi står udenfor, får vanskeligheder. Vi får ingen ordening med England om fri handel med landbrugsvarer til England, og vi får det heller ikke inden for EFTA. Det er da ganske givet, at England, der optager forhandling med fællesmarkedet, søger at få lov til at opretholde en del af særstillingen for sine forbindelser i de gamle kolonier, måske netop blev afvist af Frankrig, fordi de viste, at de ikke ville acceptere den landbrugs politik, som Frankrig ville gennemføre; de forsøgte i hvert fald at undgå at acceptere den. Det er da klart, at England giver ikke os frihed i landbrugsmarkedet